
ROZBURZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

o jasne.

praet 3 sg n rozburzyło sie. ◇ [3 pl subst rozburzyły sie.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozmnożyć się, rozprzestrzenić się: Przypodobnienie pokrictwá ktore fie ńrodze rozburzyło ná zyemi. *LubPs E marg; [[zjedzone świeże jaja] wnet sie téż w kolereę obrocą, á ventricuł iáko tám chętny, gdyż fluxy ná ten czás sie rozburzyły, po wszytkich częścíách ciáłá? OczkoPrzymiot 428].*

Formacje współrdzenne cf BURZYĆ SIĘ.

KW, (LWil)